

Warszawa, 16 stycznia 1937 r.

URZĄD PATENTOWY



DOG 8 72/34

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24102.

Kl. 8 d, 20/25.

Franz Schulte
(Essen, Niemcy).

Nakładka z tkaniny drucianej na płyty pras parowych do prasowania.

Zgłoszono 30 czerwca 1934 r.

Udzielono 6 listopada 1936 r.

Pierwszeństwo: 1 lipca 1933 r. (Niemcy).

W prasach parowych do prasowania tkanin, np. prasowania odzieży, płyty do prasowania są zaopatrzone w przepuszczalne nakładki, które umożliwiają przepływ pary przez prasowaną tkaninę. Dotychczas stosowano przeważnie poduszki zaopatrzone w powłokę z tkaniny. Stosowano także już tkaniny druciane na płytach do prasowania stykające się z prasowaną tkaniną. Wynalazek dotyczy nakładki wykonanej z tkaniny drucianej.

Według wynalazku nakładka składa się z wkładki wewnętrznej z tkaniny drucianej, której kształt i wielkość odpowiada powierzchni roboczej, oraz powłoki otaczającej tę wkładkę, również wykonanej z tkaniny drucianej. Wkładka ma za zadanie równomiernie rozdzielać doprowadzaną

parę. Może ona być utworzona z jednej warstwy tkaniny drucianej lub z kilku takich warstw ułożonych luźno jedna na drugiej lub połączonych ze sobą. Najlepiej jest połączyć kilka warstw tkaniny drucianej, np. przez zagięcie brzegów lub lutowanie albo spawanie brzegów i tłoczenie lub walcowanie, wskutek czego poszczególne warstwy tkaniny drucianej wnikają jedna w drugą. Powłoki wyrabia się naogół z tkaniny drucianej o drobniejszych oczkach niż wkładkę. Przy prasowaniu szorstkich tkanin można również stosować powłokę z tkaniny o większych oczkach, a przy prasowaniu gładkich tkanin — o mniejszych oczkach.

Powłoka wkładki utworzona z dwóch warstw zewnętrznych może służyć jedno-

częściej do umocowania całej nakładki na pokrywanej powierzchni. W tym celu warstwy zewnętrzne zaopatruje się w brzeg wystający za powierzchnię roboczą, w którym znajdują się środki do umocowywania, np. oczka, przez które przeciągnięty jest np. sznurek tak, że przez dociągnięcie tego sznurka brzeg powłoki obciąga się około brzegu płyty, wskutek czego osiąga się dobre przyleganie całej nakładki.

Taki sposób przymocowania ma tę zaletę, że jest bardzo prosty i pewny. Zbędna jest specjalna rama do przymocowywania lub inny przyrząd pomocniczy. Nakładka może być łatwo odjęta i, ewentualnie po odwróceniu, umocowana ponownie.

W ten sposób naprzemian jedna lub druga powierzchnia zewnętrzna może służyć do prasowania. Warstwa zewnętrzna, która w użyciu stała się nierównomierna, wygładza się sama, gdy po odwróceniu przylega bezpośrednio do płyty. Umocowanie zapomocą sznurka ochrania tkaninę drucianą, ponieważ nie mogą powstawać ostre zagięcia.

Rysunek przedstawia przykład wykonania przedmiotu wynalazku. Fig. 1 przedstawia nakładkę w widoku z góry, a fig. 2 — w przekroju wzdłuż linii *A — B* na fig. 1.

Warstwy zewnętrzne, wykonane z tkaniny drucianej, są oznaczone literami *a* i *b*; między niemi znajdują się warstwy wewnętrzne *c* również wykonane z tkaniny drucianej. Liczba warstw jest zależna od warunków pracy. Warstwy zewnętrzne *a* i *b*, z których zawsze jedna przy użyciu przylega do obrabianej tkaniny, wystają swemi brzegami za brzegi warstw wewnętrznych *c*. W brzegach wykonane są oczka *d*, przez które przeciągnięty jest sznurek *e*. W celu użycia przyrządu układa się go

na pokrywana płytę maszyny do prasowania lub parowania w taki sposób, że warstwy wewnętrzne *c* przykrywają powierzchnię roboczą. Przez dociągnięcie sznurka *e* zagina się potem brzeg z oczkami *d* za brzeg płyty tłocznej i umocowuje w ten sposób całą nakładkę. W ten sposób przygotowana nakładka umożliwia skuteczną obróbkę tkaniny zapomocą pary, ponieważ para zostaje rozdzielona przez warstwy wewnętrzne i, ewentualnie, dławiona. Tkanina druciana, ogrzana zapomocą pary, zapobiega niepożądanemu skropleniu pary.

Gdy wskutek użycia powierzchnia zewnętrzna, dotykająca obrabianej tkaniny, np. powierzchnia *a*, stanie się nierówna, zluźnia się tylko sznurek *e*, poczem umocowuje się ten sam przyrząd ponownie w taki sposób, że druga powierzchnia *b* styka się z obrabianą tkaniną.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nakładka z tkaniny drucianej na płyty pras parowych do prasowania, znamienna tem, że składa się z wkładki wewnętrznej (*c*), odpowiadającej pod względem kształtu i wielkości powierzchni roboczej, oraz z powłok zewnętrznych (*a*, *b*) otaczających wkładkę, które w brzegach wystających poza brzegi wkładki są zaopatrzone w oczka, przez które przeciągnięty jest sznur.

2. Nakładka według zastrz. 1, znamienna tem, że wkładka (*c*) składa się z kilku warstw tkaniny drucianej, połączonych i zespolonych ze sobą przez tłoczenie lub walcowanie.

Franz Schulte.

Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

